

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 20199/2022
22.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца ЈКП "Паркинг сервис" Врање, чији је пуномоћник Миомир Тасић, адвокат из ..., против туженог АА из села ..., чији је пуномоћник Бобан Трајковић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 2322/21 од 13.09.2022. године, у седници већа одржаној дана 22.11.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Врању Гж 2322/21 од 13.09.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Врању Гж 2322/21 од 13.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Врању Гж 2322/21 од 13.09.2022. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Врању П 2150/21 од 27.09.2021. године, којом је обавезан тужени да тужиоцу на име дуга по основу неплаћене посебне паркинг карте исплати износ од 1.100,00 динара са законском затезном каматом од 18.02.2021. године до исплате, као и трошкове парничног поступка у износу од 20.300,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против наведене правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11...10/23, у даљем тексту: ЗПП) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности

грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана, прописано је да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Из наведеног произилази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима ревизијски суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403. ЗПП. Истицање погрешне примене материјалног права представља законски разлог за изјављивање посебне ревизије, искључиво уколико због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

У овој правној ствари правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужиоца за исплату дуга по основу неплаћене појединачне паркинг карте, у чињенично-правној ситуацији да је тужени своје моторно возило паркирао на месту обележеном и предвиђеном за паркирање, а није платио паркирање ни на један од начина предвиђених за плаћање, због чега му је издата посебна паркинг карта у износу од 1.100,00 динара, коју такође није платио. Имајући у виду садржину тражене правне заштите и разлоге на којима је заснована побијана пресуда у примени материјалног права на утврђено чињенично стање, као и наводе изнете у ревизији, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови да се дозволи одлучивање о ревизији применом члана 404. став 1. ЗПП.

Институт изузетне дозвољености ревизије резервисан је искључиво за питања из домена примене материјалног права. Применом овог института не могу се разматрати процесна питања, на која се управо указује наводима ревизије туженог.

Како на основу изнетог произилази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. става 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је оценио да ревизија туженог није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 04.06.2021. године. Вредност предмета спора износи 1.100,00 динара.

Одредбом члана 468. става 1. ЗПП, прописано је да спорови мале вредности, у смислу одредаба ове главе, јесу спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. става 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Како се у конкретном случају ради о спору мале вредности у којем је вредност предмета спора испод наведеног законског лимита, ревизија туженог није дозвољена, у смислу члана 479. става 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез с.р.**

**За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**